Orienteering magazine number one

HALOKEENI

JOULUKUU 4/2011 (123)

80v juhlavuoden startti

organisaatio & strategia

IRMA

HALOKEENI MAGAZINE

Julkaisija:
Tampereen Pyrinnön Suunnistusjaosto
Pyrinnön toimisto:
Pyhäjärvenkatu 5 H 33200 Tampere
Päätoimittaja:
Saana Vahvelainen
(saana.vahvelainen@pp.inet.fi)
Toimituskunta:
Mikko Haikonen
Suvi Harju
Olavi Mäki
Taittaja:
Mikko Paunu

Kuvat:
Riina Kuuselo
Mikko Eskola
Mikko Haikonen

Seuraavaan lehteen tulevien juttujen deadline ilmoitetaan myöhemmin. Tekstit ja kuvat osoitteeseen halokeenimagazine@gmail.com

Painos: 340kpl
Painopaikka: Multiprint Tampere

Web: www.tampereenpyrinto.fi/suunnistus

Kansi: Jussi Harju sprinttaamassa.

Takakansi: Elias Kuukan kevyt treeni & Kuukka, Niemi ja Kannus / Pirkkalan yöhölkkä

Tervehdys Lapin leiriltä!

Jo kymmenennettä kertaa toteutetulta Lapin leiriltä kotiuduttiin eilen illalla. Perinteinen leirimme on järjestetty kaksi kertaa Levillä, ja kahdeksan kertaa Saariselällä. Näistä Saariselän kahdeksasta kerrasta kuusi leireilimme Muotkan majalla, joka on sijaintinsa ja tyylinsä perusteella ollut erinomainen leiripaikka. Nyt kuitenkin koko leirin tulevaisuudesta ei ole varmuutta, koska Muotkan maja on myytävänä eikä välttämättä enää käytössämme tulevina itsenäisyysviikkoina.

Tänä vuonna Saariselällä vähäisemmästä lumimäärästä huolimatta oli äärimmäisen hienoa, koska Ensilumenrastit järjestettiin aivan majoituksemme ympäristössä, ja itsenäisyyspäivän parisprintin kiivainta taistoa pääsi seuraamaan parhaiten Muotkan majan portailta. Hisu-urat pysyivät hyvässä kunnossa koko viikon, ja tavallisen hiihtolenkin sijaa moni kävikin välillä hiihtelemässä myös kartan kanssa.

Perinteisellä Lapin leirillämme on ollut jo monena vuonna perinteinen Itsenäisyyspäivän juhlamme Ollin kemut, eli juhla meille kaikille voittajille. Tänä vuonna ensimmäistä kertaa Ollin kemut järjestettiin myös Tampereella. Kemujen perinteisessä ohjelmassa on aina vähintään puheita, tanssia, syötävää ja vapaata seurustelua. Tämän vuoden Saariselän kemuissa kuultiin hieno Hisuaiheinen runo, joka löytyy nyt myös tämän lehden sivuilta.

Hyvää uutta suunnistusvuotta kaikille jaostolaisille,

Saana

HALOKEENI MAGAZINE
proudly presents

Pääkirjoitus	s. 2
SM-Mitalidebyytti x3	s. 4-5
Liiton ryhmät	s. 6
Iltarastikesä	s. 7
Pyrintöläisen päiväkirja EK	s. 8
OPK2011	s. 10-11
Suunnistusta saarivaltiossa, part four	s. 12-13
Suunnistusjaoston strategia	s. 14-15
Pyrinnön suunnistuksen 80v juhlavuosi	s. 16
Organisaatiouudistus	s. 17-19
Päivän Pyrintöläinen PV	s. 20
Halokiilassa NR	s. 21-22
IRMA	s. 23-24
Lenkkimusaa	s. 24-25
Lukijakilpailu	s. 25
Kutsu: SM-Sprint	s. 30

SM-mitalidebyytti x3

Suvi Harju

Pyrinnössä on pitkään ollut vallalla, että tytöt menestyvät poikia paremmin. Tänä vuonna Ungdomens Tiomilassa pojat pääsivät kuittaamaan tämän tytöille. Ei sovi kuitenkaan unohtaa, että D16-sarjalaisemme menestyivät syksyn SM-kisoissa leveällä rintamalla, kun seuramme sai peräti kolme uutta SM-mitalistia. Tanja Moser otti pronssia keskimatkalla D16-sarjassa ja Salla Saarijärvi hopeaa D15-sarjassa. Johanna Viilo käytti kauden viimeisen tilaisuuden hyväkseen ottamalla SM-yöstä pronssia. Lisäksi Eliisa Alatalo voitti Suomen mestaruuden keskimatkalta, mutta Eliisa on mitalistina jo konkari viime vuodelta.

Kun kaikki tytöt edustavat samaa seuraa ja suunnistavat samassa sarjassa, voisi luulla, että he ovat kaikki samanlaisia. Näin ei kuitenkaan ole. Tanja asuu Lempäälän Sääksjärvellä, Salla Pirkkalan Pakkalankulmalla ja Johanna Tampereen Hallilassa. Salla tykkää pitkistä rauhallisista lenkeistä, Johanna vauhtikestävyysharjoittelusta ja Tanjan mieleen ovat eniten kuntosali ja hallireenit etenkin näillä säillä. Lisäksi kaikki tytöt saavuttivat ensimmäisen SM-mitalinsa eri kisassa, tai vähintään eri sarjassa (D15 ja D16). Kesällä tytöt kuitenkin osallistuivat samalle rippileirille Kuortaneen urheiluopistolla, Tanja isosena ja Johanna ja Salla leiriläisinä. ”Omalla riparilla oli niin kivaa, että halusin lähteä uudestaan”, Tanja kommentoi.

Johanna Viilo käy Svenska Samskolania Pyynikin kupeessa. Hänellä on peruskoulun viimeinen vuosi menossa, ja kuka tietää minne tie vie seuraavaksi. Vaihtoehtoina ovat ainakin Samskolanin lukio sekä Sammon keskuslukion urheilulinja. Johannan harrastuksiin kuului vielä vuosi sitten cheerleading Ilveksen joukkueessa. Paras sijoitus tässä lajissa on 7. sija SM-kisoissa, mutta harrastus jäi ajanpuutteen vuoksi heti SM-kisojen jälkeen viime talvena.
Suunnistuksen lisäksi Jossulla ei ole enää muita harrastuksia, mutta hän käy muutamissa hiihtosuunnistuskisoissa talvisin. Lisäksi hän hiihtää mielellään. Valmentajana on oma äiti. ”Tykkään eniten juosta kovaa”, Johanna kertoo lempireenistä kysyttäessä. ”Ja paras suunnistussää on sellanen viilee kesäpäivä.”
Johannan ensimmäinen SM-mitali tuli SM-yöstä. Ennen kisaa takana oli yksi NRCC: ”En ole juossut paljoa yöllä, niin odotukset ei olleet kovin suuret. Mutta oli suunnistus ihan kivaa yölläkin.”
Valmistautuminen kisaan sujui samaan tapaan kuin muihinkin kisoihin. ”En oikein tiedä miten yöhön pitäisi valmistautua eri tavalla.”
Parasta suunnistuksessa on Jossun mielestä kisamatkat, kaverit ja se kun pääsee aina eri maastoihin juoksemaan. ”Suunnistuksessa ei tylsisty helposti.”
Parasta suunnistusmuistoaan Johannakaan ei osaa nimetä, mutta mieleen ovat jääneet parhaiten kaikki leirit ja kisamatkat. ”Ja niitä on kyl tosi paljon.”

Vaikka tytöille tuli menestystä hienosti lähes koko kauden ajan, kannattaa heidän, ja kaikkien muidenkin, muistaa Petri Alatalon sanat: ”Se on tilastollisestikin niin, että aina välillä tulee pummi.”

Tanja Moser aloitti syksyllä lukion Tampereella Sammon keskuslukion urheilulinjalla. Samalla alkoivat myös aamuharjoitukset kolmesti viikossa. ”Harjoitusmäärät ja samalla päivittäisten ruokailujen määrä kasvoivat, kuin tulin Sampoon”, Tanja nauraa. ”Tietysti koulumatka vähän piteni, mutta oon saanu tosi paljon uusia kavereita, ja oon tosi tyytyväinen valintaani.” Ainoaksi miinuspuoleksi uudessa koulussa Tanja mainitsee koeviikot, mutta vetää sitten takaisin: ”Ehkä on kuitenkin parempi, että kaikki kokeet on kerralla kuin ripotellen koko ajan.”
Parhaaksi suunnistusmuistokseen Tanja nimeää pitkän pohdinnan jälkeen SM-erikoispitkät vuonna 2010. Kyseessä oli Tanjan ensimmäinen erikoispitkä, ja heti tuli plaketti. Mitaliin johtaneesta SM-pitkien suorituksestaan Tanja kertoo, että karsinnan jälkeen fiilis oli tosi hyvä ja luottavainen. ”Oli sellainen tunne, että tänään tullaan.” Ensi kaudesta kysyttäessä hän toteaa hymyillen: ”Odotan lisää menestystä ja parempaa sellaista.”
Tanja lopetti huilunsoiton pari vuotta sitten, joten aikaa on nyt paremmin suunnistukselle. Vapaa-aika kuluu reenaamisen ja kavereiden parissa. Jos hän ei harrastaisi suunnistusta, laji olisi lapsuuden harrastus baletti. ”Ja musta tulis ballerina!” Tanja hymyilee hieman ehkä kaihoa silmissään. Totta kai baletti on siisti ja esteettinen sisälaji. ”Mutta suunnistus on kyllä siitä mukava harrastus, että se on hieman erikoisempi kuin joku jääkiekko tai jalkapallo. Parasta suunnistuksessa on kavereiden lisäksi se, että pääsee matkustelemaan paljon.”

”Ei mulla mitään kummempia rutiineja ennen kisaa oo, mutta pyrin olemaan aika lailla omissa oloissani, ja alkuverkat teen mieluiten yksin. Yritän saada sellaisen leppoisan ja rauhallisen fiiliksen kisaan lähtiessä, ja se onnistui tosi hyvin ennen SM-pitkiä. Ja maastosta tykkäsin myös.” Salla Saarijärvi muistelee hopeaan johtaneita fiiliksiään. Pirkkalan lahja Pyrinnön suunnistukselle sai uralleen herätyksen vasta melko myöhään.
Tavoitteellinen harjoittelu alkoi viime keväänä, ja samoihin aikoihin suunnistus alkoi kiinnosta enemmän: ”Kisat alkoivat tuntua tärkeämmiltä, aloin ottaa niitä enemmän tosissaan kuin ennen ja tietty SM-kisat motivoi reenaamaan enemmän.” Valmentajana Sallalla on oma isä, ja valmennussuhde toimii kuin unelma: ”Valmennuksessa ei oo mitään ongelmia, mulla on maailman paras valmentaja!” Salla kehuu. ”Mun lempparireenejä on pitkät pk-lenkit. Ja vk-reenit silloin kun kulkee hyvin!”

Myös Sallan on vaikea nimetä parasta suunnistusmuistoaan, mutta kaikki leirit ovat olleet huippuja, samoin hyvin menneet kisat jäävät mieleen. ”Ja joskus huonosti menneitä kisojakin muistelee mielellään jälkeenpäin, jos on vaikka eksynyt”, Salla nauraa. Parasta suunnistuksessa on Sallan mielestä se huippufiilis, kun hallitsee omaa suunnistussuoritustaan ja tietää tarkalleen missä on ja mihin on menossa.
Suunnistuksen lisäksi musiikki on lähellä Sallan sydäntä. Salla aikookin ensi keväänä peruskoulun jälkeen pyrkiä joko Sammon urheilulinjalle tai musiikkipainotteiseen lukioon. Tanjan tavoin myös Salla on soittanut poikkihuilua 10 vuotta, mutta lopettanut äskettäin. Nyt musiikkiharrastus jatkuu pianotuntien ja kuoron muodossa. ”Ja käyn mä laulutunneilla myös”, Salla lisää.

Kaikkien tyttöjen vanhemmista vähintään toinen on aikoinaan ollut erittäin kovatasoinen suunnistaja. Geenit ovat varmasti kunnossa, mutta nyt ei puhuta vanhempien saavutuksista kun niitä omiakin jo on. Tanjan sarja vaihtuu ensi kaudeksi, ja hän lähtee metsästämään menestystä D18-sarjasta. Salla ja Johanna saavat vielä vuoden verran hallita omaa sarjaansa. Parasta suunnistuksessa onkin kaikkien tyttöjen mielestä kaverit ja onnistumisen tunne. Toivotaan tytöille menestystä myös tulevaisuudessa, Halokeeni Magazine kiittää haastattelusta.

Pyrintöläiset Suunnistusliiton ryhmissä kaudella 2012 + Alueellisen valmennuksen ryhmät

Suvi Harju

A-maajoukkue
Anni-Maija Fincke

B-maajoukkue
Saila Kinni
Venla Niemi

Talenttiryhmä 21-25-vuotiaat
Leo Laakkonen

Nuorten Pohjola-ryhmän helmikuun testileirille kutsutut
Emmi Mähönen
Jussi-Elmeri Halme
Elias Kuukka

AV-huippuryhmä
Anni-Maija Fincke
Saila Kinni
Lotta Karhola
Venla Niemi
Emmi Mähönen
Severi Kymäläinen
Leo Laakkonen

AV+
Jussi-Elmeri Halme
Elias Kuukka
Tanja Moser
Aleksi Niemi

AV
Eliisa Alatalo
Suvi Harju
Anton Kuukka
Sanni Kymäläinen
Sonja Kyrölä
Ellu Munukka
Liisa Pulli
Salla Saarijärvi
Johanna Viilo
Heikki Virekunnas

Iltarasteilla takana hyvä kesä

Pentti Koivisto

Kävijöiden määrä kääntyi jälleen nousuun. Maalileimauksia kertyi 13996, joka on nelisensataa kävijää suurempi määrä kuin viime vuonna ja tasan 300 pienempi kuin vuoden 2009 kaikkien aikojen ennätysmäärä. Myytyjen karttojen määrä oli n. 16900 – 17000, tarkkaa määrää on vaikea saada selville. Ilmojen puolesta saatiin nauttia miltei ihanteellisista olosuhteista. Sadeilmoja oli vähän eikä liian kovaa hellettäkään usein ollut. Viime vuonna tehty hintojen korotus varmaan vielä jonkin verran vaikutti osanottomääriin. Käyntimaksut muilla lähiseudun iltarasteilla kun ovat selvästi edullisemmat.

Seurojen välisessä epävirallisessa osanottajamääräkisassa oli nyt paras Pyrintö. Koovee oli hyvänä kakkosena. Luvut ovat myytyjä karttoja:

1.	TP	5123
2.	Koovee	4398
3.	EE	4117
4.	KangSK	3317

Taitorastien suosio säilyy vakaana, iltarastiviikolla ilahduttavaa petrausta

Taitorasteilla oli kaikkiaan 1123 maaliin kävijää eli keskimäärin 187 hlö/tapahtuma, mikä määrä on n. 0,5 % suurempi kuin viime kaudella. Taitorastien suosio ei vain näytä oleellisesti lisääntyvän.

Iltarastiviikolla oli nyt todella hyvät sääolot ja neljässä tapahtumassa kävikin yhteensä 1281 suunnistajaa (maaliin tulleita) eli 40 % enemmän kuin viime vuonna. Erityisesti Tenniskeskuksella oli paljon kävijöitä, mutta kyllä niitä riitti muihinkin tapahtumiin. Positiivinen vaikutus varmaan oli myös sillä, että tällä kertaa tapahtumat olivat lähellä kaupungin keskustaa.

Yörasteillekin riitti kävijöitä

Kauden lopulla oli Suolijärvellä ja Kyötikkälässä mahdollisuus yösuunnistukseen. Kiinnostusta asiaan tuntuu olevan, sillä maaliin selvisi kaikkiaan 246 suunnistajaa, kun viime vuoden ainoassa yötapahtumassa Tenniskeskuksella määrä oli 133 pihkaniskaa.

Firmasuunnistuksessa uudet voittajat

Firmasuunnistukseen osallistui tänä vuonna yhteensä 23 joukkuetta, mikä on kaksi vähemmän kuin viime vuonna.
A-sarjassa voiton vei Solita 149 pisteellä, toisena Nokia A 148,5 pistettä ja kolmantena Sandvik 110,5 pistettä. Kilpailu oli siis todella tiukka ja voitto ratkesi vasta viimeisessä osakilpailussa.

B-sarjassa oli tällä kertaa paras Madrog 97 pistettä, toisena Nokia B 79,5 pistettä ja kolmantena Saarioinen tasapistein 65,5 Kangasalan kunnan kanssa. Kärkijoukkueet Madrog ja Nokia paransivat yhdellä pykälällä sijoitustaan viime vuoteen verrattuna.

Onnittelut kovatasoisessa kisassa palkinnoille päässeille.

Kokonaisuutena

Yhteenvetona voidaan todeta kauden 2011 menneen joka suhteessa mallikkaasti. Kävijämäärä lähti uudestaan nousuun ja iltarastiväki oli vieraskirjaan tulleiden ja tapahtumissakin saatujen palautteiden perusteella tyytyväistä järjestelyihin. Avainasemassahan ovat ratamestarit, mutta kyllä yhtä hyvin kaikki talkoolaiset, kukin omalla panoksellaan ja positiivisella asenteellaan vaikuttivat tapahtumien onnistumiseen. Suuret kiitokset kaikille järjestelyihin osallistuneille!

Vasemmalla sivulla kuvassa Kepa ja Repa elokuisen Kaupin maalitoimihenkilöinä.

Pyrintöläisen harjoituspäiväkirja: Elias Kuukka

Halokeenin edellisessä numerossa Pyrintöläisten suunnistajien harjoitusohjelmia esittelevä juttusarja saa nyt jatkoa kun Elias Kuukka esittelee kahden viikon päiväkirjat. Samalla Elias jatkaa juttusarjaa heittämällä haasteen Ari Anjalalle.

Eliaksen kisaviikko syksyltä 2011

ma 26.9 Ratareeni tonneja: 3:31, 3:27, 3:25, 3:08 + 3:31. + Hyvät verkat
yht: 100min, 10km

ti 27.9 ap: Verkkalenkki 33min, 6km
ip: Yöreeni Ruutana-Aitovuori 69min, 9km
yht: 102, 15km

ke 28.9 kevyt verkkalenkki Lauran kanssa 20min, 3km

to 29.9 kevyt pk puolipitkä juoksu + vetosia 82min, 15km

pe 30.9 verkkalenkki + koordinaatiota 10' 45min, 6km

la 1.10 Sm-yö 85min, 10km

su 2.10 ylimenokausi

YHT: 434min (7h14min), 59km

Harjoitusviikko talvelta 2011

ma 14.2 lepo

ti 15.2 ap: kahvakuula, hyppunaru voima/ liikkuvuusharjoitus 70min
ip: pk kevyt juoksu + vetosia 77min, 14km
yht: 147min, 14km

ke 16.2 ap: lajivoima kuntosalilla 70min
ip: kevyt pk juoksu + vetosia 78min, 14km
yht: 148min, 14km

to 17.2 ap: aamulenkki kevyt 65min, 11km
ip: pyramidiharjoitus radalla 100min, 15km
yht: 165min, 26km

pe 18.2 ap: juoksukuntopiiri 120min, 4km
ip: ukk+sähly 80min
yht: 200min, 4km

la 19.2 5000m testijuoksu, 16,59. 57min, 8km

su 20.2 ap: pk hiihtäen 150min, 30km
ip: sähly 65min
yht: 215min, 30km

YHT: 932min (15h32min), 66km juosten ja 30km hiihtäen

asics®

www.asics.fi

GT-2160 MAAILMAN PARAS JUOKSUKENKÄ VUONNA

Arvostetun Runner's World juoksulehden viidentoista eri maan toimittajat valitsevat kerran vuodessa VAIN yhden juoksujalkineen maailman parhaaksi. Tämän vuoden valinta oli yksimielinen: ASICS GT-2160 on vuoden 2011 Maailman paras juoksukenkä (Runner's World: Joulukuu/2011).

ASICS GT-2170
179,-

Intersport Turtola
Martinpojankatu 4 A
33710 TAMPERE
Puhelin 075 755 6700
www.intersport.fi

Kevään 2012 Asics -juoksukengät nyt meiltä

INTERSPORT®

WANTED

Halokeeni Magazine on huippusuunnistuksen erikoislehti, joka ilmestyy neljä kertaa vuodessa. Tarjoamme ajankohtaista informaatiota kuukausia myöhässä, sekä esittelemme merkittäviä suunnistushenkilöitä, -asioita, -ilmiöitä ja -tapahtumia.

Etsimme nyt kasvavaan toimituskuntamme toimittajia. Tarjolla on kaksi toimittajan paikkaa, toinen miehelle ja toinen naiselle.

Odotamme hakijalta:

- korkeakoulututkintoa
- vahvaa kiinnostusta journalismiin
- 2-6-vuoden kokemusta alalta
- kiitettävää englannin, venäjän, ruotsin, saksan ja ranskan kielitaitoa
- täsmällisyyttä
- suunnistustietämystä
- ahkeruutta
- oma-aloitteisuutta
- halua ja motivaatiota kehittyä työssäsi
- kykyä sopeutua kasvavaan joukkoomme

Tarjoamme sinulle:

- mielenkiintoisen ja haastavan työn
- kilpailukykyisen palkkauksen
- työsuhdeauton
- työsuhdetietokoneen
- mukavan ja leppoisan työympäristön
- ihanat työkaverit
- viikoittaiset virkistyspäivät

Työpaikan vastaanottaminen ei edellytä Tampereelle muuttamista.

Lisätietoja työpaikasta antaa päätoimittaja Saana Vahvelainen, 0400692254.
Jos koet olevasi hakemamme henkilö, lähetä kuvallinen hakemuksesi, CV:si sekä tiedot suosittelijoista päätoimittajalle osoitteeseen saana.vahvelainen@pp.inet.fi

Halokeeni Magazinen toimitus panostaa lehteen vähintään yhtä kovalla intensiteetillä kuin suoritukseen metsässä. Kuvassa Halokeeni Magazinen toimittaja Suvi Harju kiiruhtamassa tuotteen kanssa lehtipainoon.

Katsaus Oravapolun kauteen 2011

teksti: Jaakko Paasi
kuvat: Lammikko

Oravavuosi 2010 oli kenties kaikkien aikojen paras Oravapolulla. Lähtökohdat vuoteen 2011 eivät kuitenkaan olleet hyvät. Moni keskeinen vastuutehtävä oli vuoden 2011 alkaessa vielä täysin avoinna. Lisäksi syksyllä 2010 oravapolulta siirtyi nuorten ryhmään melkoinen määrä osaamista ja kokemusta, jota ei saatu talven aikana täysin paikattua. Valmentaja ym. kuviot saatiin kuitenkin ratkaistua siten, että kausi lähti ajallaan käyntiin. Alla vuoden 2011 kohokohdat ja suurimmat pettymykset Pääoravan silmin. Lopuksi katsaus tulevaan kauteen.

Kohokohdat ja ilonaiheet

#1 Mikonpäivän suunnistus
Joulukuussa 2010 mietimme Lammikon kanssa Lapin hiihtoleirillä syksyn 2011 Mikonpäivän suunnistusta. Heitin ilmaan ajatuksen kisan järjestämisestä sprinttinä rakennetussa/puistoympäristössä. Siitä lähti sitten melkoinen lumipallo vyörymään ja lopputulos oli paljon upeampi kuin osasin odottaa. Mikonpävän suunnistus saattoi olla paras sprinttikisa Suomessa kaudella 2011 (Pääoravan subjektiivinen arvio). Lammikon, Riikan, Samin ja monen muun ansiosta kisa todennäköisesti loi suuntaviivat monelle tulevalle sprinttisuunnistustapahtumalle Suomessa.

#2 NuJu- ja Ungi-voitot
Nuorten Jukolan ja Nuorten Tiomilan (Ungi) voitot osoittivat, että Pyrinnön Oravapolku ja Nuorten ryhmä osaavat antaa lahjakkaille nuorille sellaiset opit, joilla voitetaan isot seuraviestit. Ungin voitto tuli yllätyksenä. NuJuun lähdettäessä ounastelin, että normisuoritus riittää voittoon. Yksi vuoden ehdottomista kohokohdista se oli siitä huolimatta.

#3 Luokitellut oravat
Toimintasuunnitelmassa olin asettanut Oravapolun tärkeimmäksi mitattavaksi tavoitteeksi 90 luokiteltua oravaa, eli kilpailuihin H/D 10 ja tätä vanhempien sarjoissa osallistuvaa lasta., ja ykköspaikka seurojen välisessä vertailussa. Tämän ykköspaikan Pyrintö saavuttikin, vaikka lopullinen lukema oli 83 (eikä 90). Tämäkin on ilahduttava luku. Minulle tämä on kilpailumenestystäkin tärkeämpi mittari, koska kokemus on osoittanut, että aktiivisesti kilpailuissa käyvät lapset saavat suunnistuksesta usein elinikäisen harrastuksen - riippumatta kilpailumenestyksestä.

#4 Uudet ja innostuneet ohjaajat
Kerroin yllä talven vaikeuksista saada Oravapolulle uusia vastuunkantajia poistuneiden tilalle. Keväällä sitten yllätyin positiivisesti nähdessäni oravapolulla monta uutta kasvoa keltainen ohjaajaliivi yllä. Intoa ja suunnistusiloa löytyi niin lapsista kuin ohjaajista. Pikkuhiljaa sain havaita myös uusien ohjaajien ohjaajataitojen kehittyvän. Jos into pysyy yllä ja taitojen kehittyminen jatkuu samaa tahtia, niin Oravapolun tulevaisuus näyttää hyvältä.

Pettymykset

#1 Osallistumisaktiivisuus
Oravapolkumaksun maksaneiden oravien määrä on vakiintunut 170-180 oravaan. Tämä on mielestäni hyvä luku. Huolestunut sen sijaan olen heidän alhaisesta osallistumisaktiivisuudesta. Osallistumisaktiivisuus on laskenut tasaisesti koko 2000-luvun. Vuosien 2010 ja 2011 välillä ei ole tilastollisesti merkittävää eroa, mutta ero esim. vuoteen 2000 on huomattava. Huolestuneisuuteni johtuu siitä, että osallistumisaktiivisuus näyttäisi korreloivan lasten fyysisen kuntoon. Keskiverto-oravan kunto ei ole erityisen hyvä, jos sitä vertaa esimerkiksi lasten kuntoon silloin kun heidän vanhempansa olivat lapsia. Terveyssuositus lasten liikunnalle on 2 h päivässä. Aika harva orava pääsee tähän. Toki joka ikäryhmässä on poikkeuksia, mutta Pääorava katselee näitä asioita keskiverto-oravan näkökulmasta. Olemme Oravapolulla yrittäneet saada muutosta osallistumisaktiivisuuden laskuun, mutta pettymykseksi joudun

toteamaan että siinä onnistumatta.

2# Vaikeus saada vastuunkantajia
Yllä jo kirjoitin, että tälle vuodelle oli poikkeuksellisen vaikeita saada vastuunkantajia keskeisiin tehtäviin. Kausi saatiin läpi, mutta turhan ohuella organisaatiolla se tehtiin. Tämä kaikki näkyi monella tapaa Oravapolun toiminnassa erityisesti alkukeväästä. Minulta ”tyhjeni takki” jo varhaisessa vaiheessa. Syksylläkään, vaikka Mikonpäivän suunnistus onnistuikin erinomaisesti, ei talkooväen saaminen järjestelytehtäviin ollut helppoa. Näin homma ei voi jatkua. Ensi kaudeksi yritämme saada asiaan muutosta ”porkkanoiden” avulla.

#3 Oravatonni
Pyrintö hävisi Oravatonnin voiton yhdellä pisteellä Kangasala SK:lle. Neljä vuotta sitten hävisimme myös KSK:lle niukasti. Silloin tuo häviö ei harmittanut yhtään, koska me teimme silloin parhaamme. KSK vain oli silloin meitäkin parempi. Tämän vuoden häviö sen sijaan oli pettymys, koska meidän asenne ei ollut punavalkoisen seurahenkemme mukainen. Halokeeni Magazinen Päätoimittaja jo kirjoittikin tästä osuvasti HM 3/11 pääkirjoituksessa. Tyydyn tässä vain komppaamaan entistä oravaa, joka todella tietää mistä puhui.

Yhteenveto kaudesta 2011

Ilonaiheet voittivat pettymykset 4-3, joten ei oravavuotta 2011 voi huonoksi sanoa. Mutta, jos Pyrinnön suunnistusvuosi oli nuorten ja aikuisten osalta ennen kokematonta juhlaa, niin oravapolun osalta kyseessä oli varsin keskinkertainen vuosi.

Tulevasta kaudesta

#1 Uusi Pääorava ja päävalmentaja
Pääorava vaihtuu. Maija Yli-Hietanen aloittaa Pääoravana 1.1.2012. Samalla päävalmennus eriytetään Oravapolun hallinnollisesta päivittäisjohtamisesta ja Annika Viilo aloittaa Oravapolun päävalmentajana. Itse jatkan Oravapolun johtoryhmässä uudessa roolissa Liito-oravana Maijan ja Annikan tukena ja varamiehenä. Maijasta ja Annikasta sekä heidän ajatuksistaan enemmän seuraavassa Halokeenissä. Uutta virtaa he ainakin tuovat Oravapolulle.

#2 Panostus ohjaajiin
Ohjaajien into, taito ja palvelualttius ovat oravapolulle elintärkeitä. Nämä asiat eivät synny käskemällä eivätkä itsestään. Olemme Maijan kanssa jo vaihtaneet ajatuksia tulevasta ja panostus ohjaajiin on yksi tärkeä asia, minkä Maija halusi nostaa jalustalle. Hallinnollisen ja henkilöjohtamisen eriyttäminen urheilutoiminnasta antaa Pääoravalle aiempaa enemmän aikaa tähän tärkeään osa-alueeseen, joka liian usein on jäänyt lasten harjoitus- ja kilpailutoiminnan pyörittämisen jalkoihin.

#3 Punavalkoinen valmennuslanka
Teimme Lammikon kanssa kevättalvella suunnitelman Pyrinnön punavalkoisen valmennuslangan (suunnistus, fysiikka, teknisten apuvälineiden hyödyntäminen) päivittämiseksi, kirjaamiseksi ylös, ja langan välittämisestä valmentajille ja ohjaajille valmennuskoulutuksen kautta. Työ oli tarkoitus aloittaa syksyllä ja saada päätökseen ensi keväänä ja kesänä. Suunnitelman konkretisointi käynnistyi pienin askelin marraskuussa ja täyteen vauhtiin päästään sitten talvella. Tulevaan valmennuskoulutukseen toivotaan runsasta osanottoa!

Lopuksi haluan kiittää koko oravaväkeä vuodesta 2011. Vaikka olen nyt jättämässä Pääoravan tehtävät, niin jäähyväisten aika ei ole vielä käsillä. Siksi päätän kirjoituksen perinteiseen tapaan eli

Rauhaisaa joulua ja Suunnistusiloa vuodelle 2012!

Toivottaa Jaakko Paasi

Suunnistusta saarivaltiossa

Riina Kuuselo

OSA 4

Vuosi lähenee loppuaan ja on aika päättää myös tämänvuotinen juttusarja sen viimeiseen osioon. Viimeksi lupailin ponnahduslautaa uuteen kauteen, ja toden totta, kausihan on jo käynnissä vaikka vuodenvaihde on vasta edessä. Olemme muun muassa ehtineet jo juosta pari ensi vuoden katsastuskisaa sekä korkanneet maastojuoksukauden. Aloitan kuitenkin kertomalla muutamasta uudenlaisesta suunnistuselämyksestä: maissilabyrintistä ja suunnistusturismista.

Maize Maze oli tapahtuma, jossa suunnistettiin ensin kaksi lyhyttä aika-ajoa ja sen jälkeen kaksi erillistä finaalia keskellä massiivista maissilabyrinttiä. Kisa käytiin Wistown maissilabyrintissä, joka on yksi suosituimpia turistikohteita Leicestershiressä. Maissiviljelmään taiteillaan joka vuosi aina uudenlainen labyrintti, tänä kesänä se esitti ampiaista. Lyhyistä aika-ajoista ensimmäinen käytiin nurmikolle kyhätyssä pienenpienessä labyrintissä, jossa pääsi ottamaan tuntumaa kartan 1:500 mittakaavaan, sokkeloisiin rastiväleihin, sähäkkiin käännöksiin ja nopeisiin väistöliikkeisiin. Seuraava karsinta käytiin jo itse maissilabyrintissä, jonka huomasimme nopeasti olevan täysin toista vaikeusastetta. Sprintissä on tottunut tekemään nopeat reitinvalinnat etupäässä jo ennen leimausta, mutta tämä oli toista. Ensinnäkin eteenpäin lukeminen oli täysin tuhoon tuomittu ajatus, sillä kaikkialla oli samanlaista ja tärkeintä oli hetkessä pysyminen ja risteysten huolellinen laskeminen. Jos missasit yhden, olit jo ulkona. Toinen jopa kinkkisempi asia olivat itse reitinvalinnat, koska siinä saattoi mennä minuuttitolkulla aikaa ennen kuin löysit edes ensimmäisen mahdollisen reitin. Ei siis vain valittu oikeaa tai vasenta vaihtoehtoa vaan piti koettaa löytää ylipäänsä mahdollinen rastille vievä reitti, sillä useimmat reitit päättyivät umpikujaan. Vei aikansa ennen kuin oppi laajentamaan kartan katsantoansa niin että onnistui löytämään reitit joita edetä. Finaali juostiin samassa labyrintissä aika-ajojen mukaisessa järjestyksessä, mutta hieman muokatulla kartalla, jotta jo opitut reitit karsinnasta ehtivät muuttua. Jo valmiiksi vaikean sokkelon vaikeusastetta oli vielä lisätty siten, ettei kaikkia yhdyskäytäviä ollut mahdollista käyttää ennen kuin vasta viimeisessä finaalissa. Päiväfinaalin jälkeen kartta ja maasto muuttuivat taas hieman ja näkökenttä kapeni, sillä jälkimmäinen finaali oli takaa-ajolähtönä käytävä yösprintti. Mainittakoon että yösuunnistuksessa käytettävät xenonvalot ja muut kirkaslamput olivat kiellettyjä ja matkaan pääsi vain pienen mitättömän ledin kanssa. Pimeydessä navigointi kävi entistä hankalammaksi, koska risteyksien missaus oli helpompaa kuin niiden huomaaminen, eikä mitään voinut ennakoida. Lisäksi jokainen vastaantulija sokeutti sinut aina muutamaksi sekunniksi, joiden aikana ehdit helposti eksyä. Laji oli kuin tehty Samille.

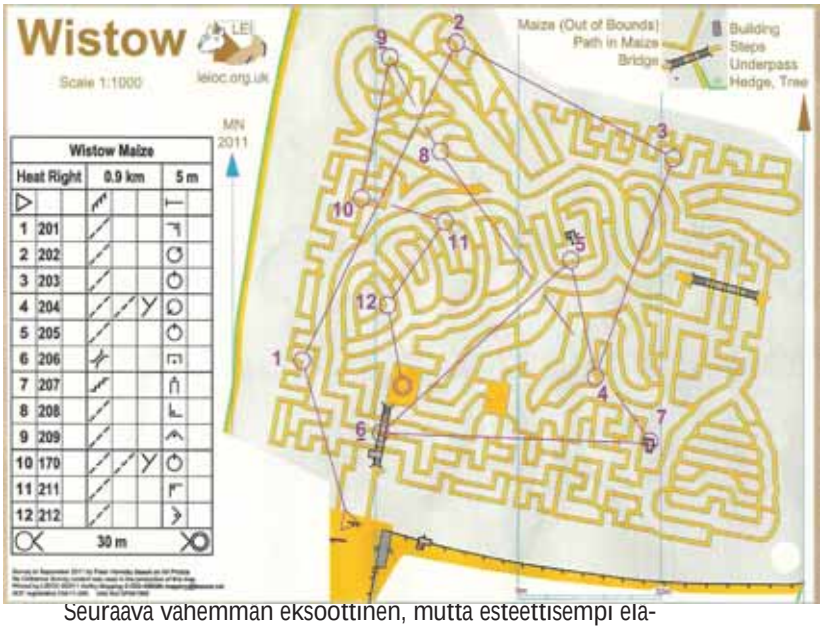

Seuraava vähemmän eksoottinen, mutta esteettisempi elämys oli kaupunkisuunnistus Cambridgessä, tuolla suuressa viisauden kehdossa. Olen aina kokenut suurta ihailua ja kunnioitusta noita vanhoja perienglantilaisia yliopistokaupunkeja kohtaan, joissa rakennukset huokuvat arkkitehtuurillista ja historiallista merkittävyyttä, joissa vuosisatoja vanhoja traditioita vaalitaan yhä tänäkin päivänä ja joissa käyskennellessäsi voit miltei aistia älykkyyden. Cambridge on näistä varmastikin ehdoton ykkönen. Kisan lähtö oli hieman keskustan ulkopuolella keskellä vehreitä nummia, mutta jo ykkösvälillä ylitettiin kaupunkia ympäröivä kanaali ja sitä pitkin lipuvat jokiveneet. Seuraavilla väleillä päästiin keskustan kapeille kujille, joita reunustivat komeat koristeelliset rakennukset massiivisine pylväineen ja puutarhoineen. Oli vaikeata päättää lukeako karttaa vai ihaillako ympäristöä. Hidastin vauhtia sen verran, että aikaa jäi riittävästi molempiin. Rata poukkoili sinne tänne ympäri kaupunkia, mutta hienointa oli se että pääsimme juostessa ihailemaan sellaisiakin rakennuksia ja sisäpihoja, joihin yleisöllä ei normaalisti ole pääsyä tai pääsy niihin on maksullinen. King's Collegen takapihalla sijaitseva rasti oli eittämättä radan kohokohta. Tässä tiukassa kamppailussa kakkoseksi jäi jonkun hirmuliskon tai vastaavan luurangon viereinen lippu. Kulman takana vaaniva massiivinen ranka oli yhtäkkiseltään aika seisautta-

va näky. Muuten rata muistutti varsin läheisesti normaalia kaupunkisprinttiä vain sillä erolla että se oli kestoltaan yli kolmen vartin mittainen eikä Cambridgessa saanut astua nurmikolle.
Vielä viimeiseksi muutama sana maastojuoksusta. Olen Tampereella asuessani juossut vuosittain Kaupissa pm-maastot ja jonkun kerran erehtynyt mukaan myös SM-maastoihin, luullen näiden tapahtumien olevan maastojuoksua. Suomessa se onkin sitä, vaikka oikeampi nimitys olisi kai pururatajuoksu tai hiekkatiejuoksu. Englannissa maastojuoksu ei ole juoksua pururadalla tai hiekkatiellä, korkeintaan niiden vierustalla. Maastojuoksu käydään nimensä mukaisesti maastossa ja sitä voisi myös kutsua mutajuoksuksi, ainakin kostealla kelillä. Ennen ensimmäistä maastojuoksukisaani olin hermostunut, lähinnä siksi etten todellakaan tiennyt mitä odottaa. Pahin erehdys oli käydä ennakkoon katsomassa videon pätkää edellisvuoden tapahtumasta, missä juoksijat ylittivät syvän mutalätäkön ja osa kaatui sinne pitkin pituuttaan. Kaatumiset olivat tietenkin filmin paras osa, mutta nähdessäni sen kauhistuin mihin olin itseni oikein laittanut. Sähköpostiringissä käytävä keskustelu piikkarien piikkien pituuksista (12 vai 15 milliset) ei tuonut juuri lohtua. Onneksi itse tapahtuma ei vastannut kauhunsekaisia mielikuviani siitä. Keli oli aurinkoinen, maa vain hiukan mutainen eikä lätäköissä ollut vettä lähimainkaan edes polviin asti. Rata oli itse asiassa suunnistajalle erinomainen: pehmeää nummea, mutaisia metsäpolkuja ja muutama jyrkkä mäentöppäre. Parasta kovaa treeniä mitä suunnistaja voi talveensa toivoa!

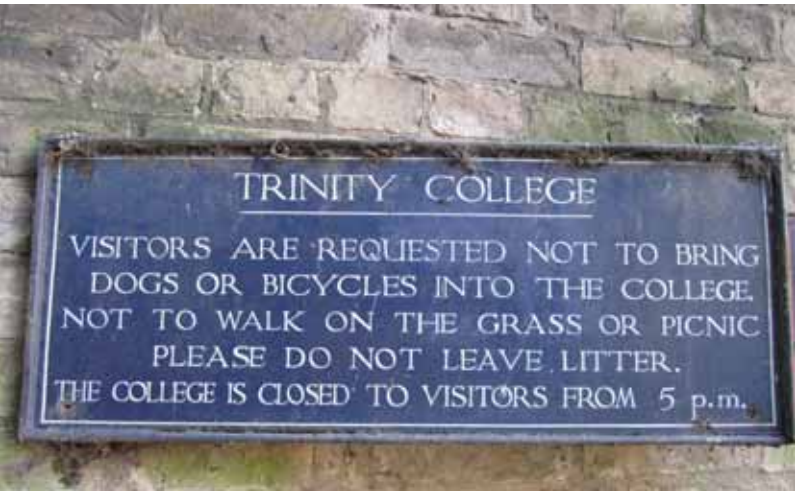

Vasemmalla sivulla ilmakuva ja kartta Wistowista.
Oikealla kuvia King's Collegesta.

Mikä ihmeen strategia?

Sirpa Lusa

Suunnistusjaosto on yhteistyössä laajan työryhmän kanssa työstänyt suunnistusporukalle oma strategiaa tulevan juhlavuoden kunniaksi. Sen työstämiseen on osallistunut kahdessa eri tilaisuudessa alla mainittu ryhmä seuran aktiivisia toimijoita. Heille kuuluu siitä suuri kiitos!

Yksi suureksi huolenaiheeksi strategiatyöskentelyssä nousi talkoolaisten puute eri tilaisuuksiin/tilanteisiin liittyen. Talkoolaisilla on oleellinen merkitys seuran toiminnassa. Toivomme, että asiaa havainnollistaa ympäristön kuvaus sekä missio ja visio. Erityisesti kaikkien meidän yhteisesti hyväksymien arvojen (tai edes jonkin niistä) toivomme motivoivan meitä aktiiviseen toimintaan. On tärkeää, että kaikki seurassamme tuntevat itsensä arvostetuksi ja tervetulleeksi: kaikkien panosta tarvitaan. Toimintaan osallistumisesta pitäisi saada tunne, että on saanut itselleen jotain arvokasta. Vapaaehtoistoimintaan osallistumisen on todettu parhaimmillaan lisäävän onnellisuutta, kun voi olla osallisena jossain ja voi toteuttaa omaa osaamistaan! Siihen toivomme strategiammekin johtavan!

Tampereen Pyrintö
Suunnistusjaoston strategia 2012-2016

Missio: (Miksi olemme olemassa?)
Tampereen Pyrintö tarjoaa perinteikästä, laadukasta ja menestyksekästä suunnistustoimintaa Pirkanmaalla kaiken ikäisille. Jäsenistöllä on mahdollisuus kehittyä ja kasvaa porukassa oman mieltymyksen/potentiaalin ja yhteisten arvojen mukaisesti.

Toimintaympäristön kuvaus:
Yhteiskunnassa tapahtuvat muutokset heijastuvat seuran toimintaan. Teknistyminen ja kiireinen elämänrytmi on johtanut ihmisten passivoitumiseen ja liikunnan harrastamisen vähenemiseen. Yhteiskunnan taloudellisen tilanteen vuoksi seuran toiminnan rahoittaminen on suuri haaste, muun muassa sponsoroinnin vähenemisen vuoksi.

Seuran oravapolkukoulu on vetänyt hyvin nuoria. Silti kilpailu harrastajista eri lajien kesken on kova ja lajit pyrkivät sitouttamaan yhä nuorempia vain yhteen lajiin. Kestävyyslajit eivät ole nuorison suosimia trendilajeja. Suunnistuksen pariin tulevien lasten vanhemmat ovat usein itsekin suunnistajia ja heitä kuten myös muita vanhempia pitäisi rekrytoida lisää ja säännöllisesti mukaan aktiiviseen seuratoimintaan.

Seurassa on ilahduttava määrä liiton valmennusryhmissä olevia menestyviä suunnistajia. Samalla heidän valmennuskulunsa ovat seuralle korkeammat kuin koskaan. Tavoitteellisesti harjoittelevien niin nuorten kuin aikuistenkin harjoittelu-, valmennus- ja kilpailukulut ovat kasvussa muun muassa arvokisojen katsastusjärjestelmien sekä Suunnistusliiton korkeiden omavastuiden vuoksi. Myös valmennusryhmien ulkopuolella olevien suunnistajien tilanne ei tällä hetkellä ole ihanteellinen. Edustusryhmä on toivonut seuraan päätoimista valmentajaa. Tällä hetkellä seuran lajipäällikkökin toimii ilman säännöllisiä palkkatuloja.

Tulevaisuudessa kartat tulevat vaatimaan panostusta entistä enemmän – lisäksi kartoittajista on pulaa. Tulee tehostaa myös karttojen yhteiskäyttöä, koska kaavoitus voi estää lähimaastojen käyttöä. Suunnistukseen on tullut sprint ja tulee edelleen mukaan uusia kilpailumuotoja. SSL kehittää teknisiä palveluitaan: IRMA, ilmoittautumis- ja tulospalvelujärjestelmä. Todennäköisesti ns. suurempia kilpailuja televisiointeineen tulee olemaan entistä enemmän. Nämä kaikki aiheuttavat lisähaasteita seuroille.

Pirkanmaalla on vahvat suunnistamisen harrastamisen perinteet sekä vahva seurahenkisyys, joka pitäisi saada jatkossakin säilymään. Suunnistuksen pitäisi kuitenkin päästä pois sisäänpäin lämpiämisestään ja yrittää saada lajille lisää näkyvyyttä esim. ylittämällä mediakynnys useammin ja tarjota entistä useammille pirkanmaalaisille ihmisille hieno harrastus – suunnistus.

Metsä on suomalaisille tutkitustikin tärkeä hyvinvoinnin kannalta. Suunnistuksella on luontolajina vetovoimaa ja ihmisillä on halu hakea haasteita. Siksi uskomme, että suunnistus säilyttää kiinnostavuutensa sekä kunto-, että kilpatasolla kiristyvässäkin kilpailussa harrastajien ajasta ja mielenkiinnosta.

Seuratoimintaan liittyy aina tärkeänä tiedottaminen, jolla viestitään niin sisäisesti kuin ulkoisesti lajistamme, arvoistamme ja saavutuksistamme ja kuinka niihin on päästy. Tiedotus tulee olemaan seuran ja jaoston suurimpia haasteita ja kehittämisen kohteita. Hyvä tiedottaminen edesauttaa myös varainhankinnan toteuttamista.

Visio 2016: (Minkälainen haluamme olla, mihin pyritään?)
Tampereen Pyrintö on paras suunnistusseura. Tampereen Pyrintö tarjoaa suunnistustoimintaa, jossa kaikki viihtyvät. Seuralla on selkeä kehittyvän urheilijan polku ja polku muulle seuran toiminnalle. Seura on taloudellisesti omavarainen ja omaa riittävän kasvuvarannon. Pyrintö sallii ja kannustaa myös muiden liikunnallisten lajien harrastamiseen.

Arvot:

• halu menestyä

o henkilökohtaisissa kilpailuissa ja viesteissä

• yhteishenki (yhdessä tekeminen) - yhteisöllisyys

o yhdessä toimiminen on kaiken seuratoiminnan lähtökohta

o eri sektoreiden yhteistoiminta ja henkilöiden tuttuus

o perinteet

o yleisseura

• välittäminen

o kaikkien huomioiminen

• avoimuus ja läpinäkyvyys

o tiedottaminen

o toimintakalenteri

o talouden hoito

Pyrinnön suunnistuksen 80v juhlavuosi

Mikko Eskola

Pyrinnön suunnistus juhlii 80-vuotista taivaltaan vuonna 2012. Seuran historia on kunniakas ja menestyksekäs ja täynnä mielenkiintoisia tapahtumia. Menestys on vuosien varrella vaihdellut paljonkin, mutta viimeiset vuodet ovat olleet yhtä menestyslentoa - upeimpana vuoden 2011 huippumenestys.

Seura on vuosien varrella myös kasvanut niin, että kaikki eivät tunne toisiaan. Yhteisöllisyys on kuitenkin yksi seuratoiminnan kulmakiviä - se vaikuttaa suoraan jäsenten viihtymiseen. Tuttuus ja tunnettuus vaikuttavat yllättävän moneen muuhunkin asiaan, mm viestijoukkueiden kavereiden tuntemiseen, voittojen 'omaksi tuntemiseen'/seuraylpeyteen, talkootoimintaan, yhteistyökumppaneiden hankkimiseen, työ- ja harjoittelupaikkojen saantiin ja muuhun verkostoitumiseen, jne.

Tämän vuoksi 80-v Juhlavuotta tullaan hyödyntämään myös seuran strategiassa esiintuotujen arvojen esiin nostamiseen ja parantamiseen.

Mitä juhlavuodella muun muassa tavoitellaan?

o Olen ylpeä Pyrintöläinen, koen olevani osa isoa Pyrintöperhettä
o Tunnettuus/tuttuus, mm:
o seura, suunnistusjaosto henkilöineen ja suunnistus lajina seuran, jaoston ja suuren yleisön entistä parempaan tietoisuuteen
o edustusryhmä, nuoret, oravat, ikähenkilöt tiiviimmin ja useammin yhteen, jotta tuttuus ja arvostus toisiaan kohtaan sekä positiivisella tavalla 'seuraylpeys' lisääntyy.
o Suunnistusjaosto juhlii näyttävästi kahdessa päätapahtumassa eli Tampere Gamesissä Pe-Su 8-10.6.2012 (='ulospäin' suunnattu juhla) ja marraskuun jaostojuhlissa (sisäinen juhla).
o LISÄKSI järjestämme joka kuukausi 'Juhlaa arjen keskelle' –80v Juhlatapahtuman/-tapahtumia.
o Tavoitteena on, että JOKAINEN jaostolainen osallistuu vähintään yhteen Juhlavuoden tapahtumaan vuoden aikana – mutta toki mieluummin mahdollisimman moneen.

80-v Juhlatoimikuntaan on nimetty edustajat eri sektoreista:
Jaosto:
Juha Laakkonen, Mikko Eskola
Edustus:
Saila Kinni, Hannu Saarijärvi
Nuoret:
Sari Kahila, Simo Nieminen
OPK: Tuija Schmidt + XX
Dorikset:
Riitta Mähönen, Tiina Jussila
Tiedotus:
Saana Vahvelainen + YY

Toimikunnan tehtävänä on miettiä ja olla toteuttamassa/organisoimassa/ delegoimassa/viemässä sanomaa Pyrinnön suunnistuksen 80–vuotisen taipaleen juhlatapahtumista. Ideoita - ja toteutusaputarjouksia - voi heittää toimikunnan jäsenille.

80-v Juhlavuosi alkaa tammikuun Juhlatapahtumalla eli Su 1.1.2012 klo 16 seuranmestaruussprintillä Koukkuniemen vanhainkodilta. Kilpailukutsu on toisaalla lehdessä. Jo tähän ensimmäiseen Juhlatapahtumaan toivomme mahdollisimman monen tulevan joko kilpailemaan, kannustamaan – tai vaikka 'vain' tulemaan paikalle ja syömään makkaraa!

Tästä alkaa uusi sykähdyttävä 80-v Juhlavuosi! Tervetuloa osallistumaan, nauttimaan, tutustumaan ja tulemaan tutuksi! Kunniakas, perinteinen, menestyksekäs ja mahtava suunnistusseura on juhlansa ansainnut - tehdään yhdessä Juhlavuodesta upean seuransa näköinen ja arvoinen!

Seuraa nettisivuja ja muita 80-v Juhlavuoden tiedotuskanavia ja osallistu aktiivisesti eri tapahtumiin.

Halokeeni Magazine onnittelee entistä päätoimittajaansa Hannu Saarijärveä tohtoriksi väittelemisestä!

Pyrinnön suunnistusjaoston valmennusorganisaatio uudistuu

Mikko Eskola

Pyrinnön vuosi 2011 oli suorastaan hengästyttävän hyvä. Kronologisessa järjestyksessä: naisten Tiomilan upea voitto, Ungdomens Tiomilan poikien jättivoitto, Nuorten Jukolan ylivoimainen voitto ja heti perään extra-jännittävän MM-viestin kulta Anni-Maija Finckelle, Turun Nuorisoviestin A-sarjan voitto ekaa kertaa ja vielä lokakuussa pitkään jahdattu 25-mannan voitto ekaa kertaa. SM-pistetilastoissa Pyrintö oli käsittämättömän ylivoimainen: koko vuonna (hiihtosuuunnistus+pyörä+'jalk a'suunnistus) TP:llä 548 pistettä, kakkosella SK Vuoksilla 373 pinnaa. 'Jalka'suunnistuksessa ero vieläkin suurempi eli TP 502 ja HS 303pistettä ja kaikkein suurin ero oli 'jalkasuunnistuksen' Ryhm1:n pisteissä: TP 365 ja HS 189 pinnaa! Pyrintö sai kesän 1-ryhmän SM-kisoista eniten pisteitä: erikoispitkiltä, sprintistä, pitkältä, keskimatkalta ja yöstä. Vain SM-viesteissä voitto oli jaettu. Myös ikähenkilöt olivat omassa pistetilastossaan parhaita. Niin ja Venlojen viestistä ja Oravatonnista niukkaakin niukemmat kakkossijat.

Pyrinnön suunnistusjaosto ei kuitenkaan ole jäämässä makaamaan menestyksen huumaan: seuran toimintaa kehitetään edelleen. Jaoston organisaatiossa tapahtuu muutoksia ja jaoston uusi strategia nostaa merkittävästi esiin arvot. Niitä on tarkoitus erityisesti nostaa esiin Juhlavuonna ja myös valmennustoiminnassa nostetaan arvoja esiin.

Pyrinnön organisaatio vuonna 2012

Kuva organisaatiosta seuraavalla aukeamalla.

Oravapolun ja Nuorten Ryhmän –laatikoiden alla on vielä laajempi organisaatio. Joka tapauksessa: melkoinen organisaatiopumppu!

Edustus/Punahilkat

Mähösen Jouni on ottanut Edustusnaisten eli ns Punahilkkojen päävalmentajuuden haltuunsa apuvalmentajinaan edellinen pääcoach Janne Märkälä sekä Jenni Laine. Jounin mukaan Punahilkkojen valmennustoimintaa pyritään kehittämään tulevan kauden aikana niin, että se ei ole ristiriidassa SSL:n valmennustoiminnan kanssa. Iso osa edustusnaisista on joko SSL:n MM -ryhmässä, B-maajoukkueessa tai AV-toiminnassa. Jouni kertoo, että henkilökohtaista valmentautumista pitää kunnioittaa, sillä valmentautumisessa on loppujen lopuksi kyse omien taitojen ja fysiikan parantaminen omat lähtökohdat ja taso huomioiden. Pirkanmaan AV-toiminta tarjoaa loistavat puitteet laadukkaalle yhteis- ja yksilöharjoittelulle. Tätä mahdollisuutta tulemme mm. Punahilkoissa hyödyntämään mahdollisimman paljon.

Jouni Mähönen toimii nykyään Punahilkkojen päävalmentajana.

SuHu – Suunta Huipulle

Seuran suunnistusjaoston strategiaprosessin aikana on noussut esille seuran valmennustoiminnan kehittämisen tarve erityisesti nuoret 16-25 -vuotiaat ja muut tulevaisuuden lupaukset huomioiden. Tähän toiveeseen pyritään vastaamaan tulevalla kaudella perustamalla SUUNTA HUIPULLE (SuHu) -ryhmä. Käytännössä tämä tarkoittaa sitä, että Punahilkkojen yhteisharjoittelu rakennetaan SuHu -ryhmän toiminnan ympärille.

Toiminta on vasta aloitettu, mutta myös miesten ja nuorten ryhmän urheilijat ovat jo osittain osallistuneet toimintaan ja ovat tervetulleita SuHu-harjoituksiin ja leireillä järjestettäviin luentoihin ja palavereihin.

SuHun harjoitukset ja niiden vaativuus suunnitellaan sellaiseksi, että ne vastaavat Punahilkka-ryhmän valittua tasoa (eli D21-ranking noin 40-70). Mikäli harjoituksiin osallistuvien urheilijoiden taso on huomattavan vaihteleva, pyrkimys on muodostaa erillisiä harjoitusryhmiä fyysiset ja taidolliset taitotasot huomioiden.

SuHu -toiminnan perusajatuksena on mm.:

• Tarjotaan urheilijoille hyviä, lajinomaisia ja sisällöltään suunnistustaitoa ja kilpailukykyä kehittäviä fyysisiä ja psyykkisiä harjoituksia.
• Fyysiset harjoitukset suunnitellaan ja mitoitetaan tietyn tason mukaisesti – niiden urheilijoiden, joiden tavoitteena on SUUNTA HUIPULLE.
• Harjoituksissa on myös opetuksellinen ote: harjoitusten sisältö, vauhdit, tunnetasot, jne. kerrotaan kaikille urheilijoille ennen harjoitusta.
Harjoitukset on rytmitetty niin, että ne nivoutuvat hyvin AV-toimintaan.
• Kotileireillä järjestetään luentoja sekä harjoituksia keskittymisen ja suorituksen hallinnan kehittämiseksi.
• Toiminta on avointa ja harjoitukset ilmoitetaan vuosikalenterissa ja viikoittain tarkennettuna Pyrinnön tapahtumakalenterissa seuran nettisivuilla.

SuHu on enemmänkin toimintaa kuin nimetty valmennusryhmä, kuvaa Jouni. Edustusryhmiin valinta ja urheiljasopimukset tehdään edellisvuosien aikana määritettyjen sääntöjen mukaan.

Toiminta varmasti vielä kehittyy, mutta jo marraskuun aikana yhteisharjoitustoiminta käynnistyi mukavasti yhteensä kymmenellä erilaisella yhteisharjoituksella. Yhteisharjoitukset olivat tiistaisin (lajinomainen vauhtiharjoitus), lauantaisin (suunnistusharjoitus) ja sunnuntaisin (vaellus, sisältäen lyhyen suunnistuksen).
Seuran nettisivujen kalenterista voi seurata myös SuHu -toimintaa. Lisätietoja SuHu-ryhmän toiminnasta saa jouni.mahonen@kotiposti.net.

Jarno Salmelin jatkaa miesten edustusryhmän Punakoneen valmentajana ja Antti Karhola koko edustusryhmän toiminnanjohtajana.

Myös Nuorten Ryhmässä merkittäviä muutoksia

Nuorten Ryhmän vetäjäksi astuu Esa Kuukan jälkeen Lauri Kahila (21 v) ja nuorten päävalmentajan pestin on jämäkästi ottanut Mika Vuorela. Rahastonhoitajana jatkaa Ulla Harju.

Oravapolullakin merkittäviä muutoksia

Myös maineikkaalla Oravapolullamme tapahtui merkittäviä muutoksia. Oravapolkua neljä vuotta vetänyt ja hyvin vetovastuuta levittänyt Jaakko Paasi astuu sivuun pääoravan postilta ja Maija Yli-Hietanen ottaa homman haltuunsa. Toinen merkittävä muutos Oravapolun organisaatiossa tapahtuu siinä, että Oravapolulle perustetaan valmennuspäällikön 'vakanssi'. Annika Viilo alkaa linjaamaan Oravapolun valmennuksellista sisältöä ja koordinointia
muuhun valmennustoimintaan nähden.

Punavalkoinen valmennuslanka

Edellä mainituilla merkittävillä organisatorisilla, valmennuksellisilla ja henkilöstöllisillä muutoksilla lajipäällikkö Lammikolla täydennettynä, Pyrinnön suunnistusjaosto lähtee kehittämään punavalkoista valmennuslankaa. Myös ohjaajien ja valmentajien koulutukseen panostetaan, samoin mm teknisiin apuvälineisiin ja -ympäristöihin suorituksen ja suorituskykyisyyden edelleen kehittämiseksi, kertoo lajipäällikkö Lammikko.

Näillä eväillä on turvallista lähteä kohti mielenkiintoista 80-v Juhlavuotta.

***

Lajipäällikkö Lammikko muuttaa Helsinkiin

Pyrinnön suunnistusjaoston lajipäällikkö Mikko Eskola eli Lammikko muuttaa työn perässä Helsinkiin. Kyse on kuitenkin vain tammi-maaliskuun kestävästä opettajan sijaisuudesta. Toimin Missu-tyttäreni miehen sijaisena helsinkiläisen ala-asteen 3:n luokan opettajana ja lisäksi mukana on yhteensä 10 viikkotuntia liikuntaa eri luokille. Olin lokakuussa jo kaksi viikkoa tuuraajana ja uskoakseni sain luotua hyvän pohjan pidemmälle sijaisuudelle, kertoo Lammikko.

Tämä 'tiedote' on lähinnä sen vuoksi, en välttämättä vastaa puhelimeen koulupäivän aikana. Tekstiviestit ovatkin parempi tapa ottaa päivisin yhteyttä. Useimpina viikonloppuina varmaan tulen Tampereelle ja toki iltapäivällä ja iltaisin on aikaa hoitaa myös Pyrinnön asioita. Nyt kun en ole minkään ryhmän päivittäisessä valmennustoiminnassa vetäjänä, niin tämä muutto ei niin paljoa haittaa. Yhteystiedot ovat edelleen mikkoeskola@kolumbus.fi ja 0400-568693.

***

Tampere Games 3-päiväiseksi

Juhlavuonna on mielenkiintoisia asioita luvassa – haasteita ja valmisteltavaa riittää kosolti. Juhlavuoden tapahtumat alkavat heti 1.1 seuranmestaruussprintillä. Lisäksi joka kuukausi on ainakin yksi Juhlatapahtuma. Päätapahtumat tulevat olemaan ensimmäistä kertaa 3-päiväinen Tampere Games Pe-Su 8-10.6 ja sitten marraskuussa sisäiset 80-v juhlat.

Tampere Gamesin perjantain kisa on kaupunkisprinttinä samalla aikuisten maailmancupin katsastus ja 20-v nuorten MM-katsastus sekä ns WRE- eli maailmanrankikilpailu. Lauantain TG on keskimatkan ja sunnuntaina pitkän matkan
kilpailu Pinsiössä. La- ja Su -kisat ovat myös MC-katsastus sekä 18-v nuorten EM-katsastus. Lisäksi perjantain sprintin lisäksi myös sunnuntain pitkän matkan kisa on WRE-kilpailu.

Perjantain kaupunkisprintistä on tarkoitus tehdä ISO tapahtuma. Tapahtuman profiili ja punainen lanka on parhaillaan kiivaan valmistelun alla. Keskustori on kuitenkin jo varattu tapahtumaa varten, paljastaa kilpailunjohtajana toimiva Lammikko. Myös toimitsijoita tullaan tuona viikonloppuna tarvitsemaan runsaasti – pistäkääpä kalenteriin asia ylös ja ilmoittautua voi/pitää jo nyt etusivulla olevaan kalenteriin 8.6.2012 kohdalle (painamalla Ilmoittaudu –nappia) – myös toki meiliä voi käyttää!

Tampereen Pyrintö/suunnistusjaosto organisaatio kaudelle 2012

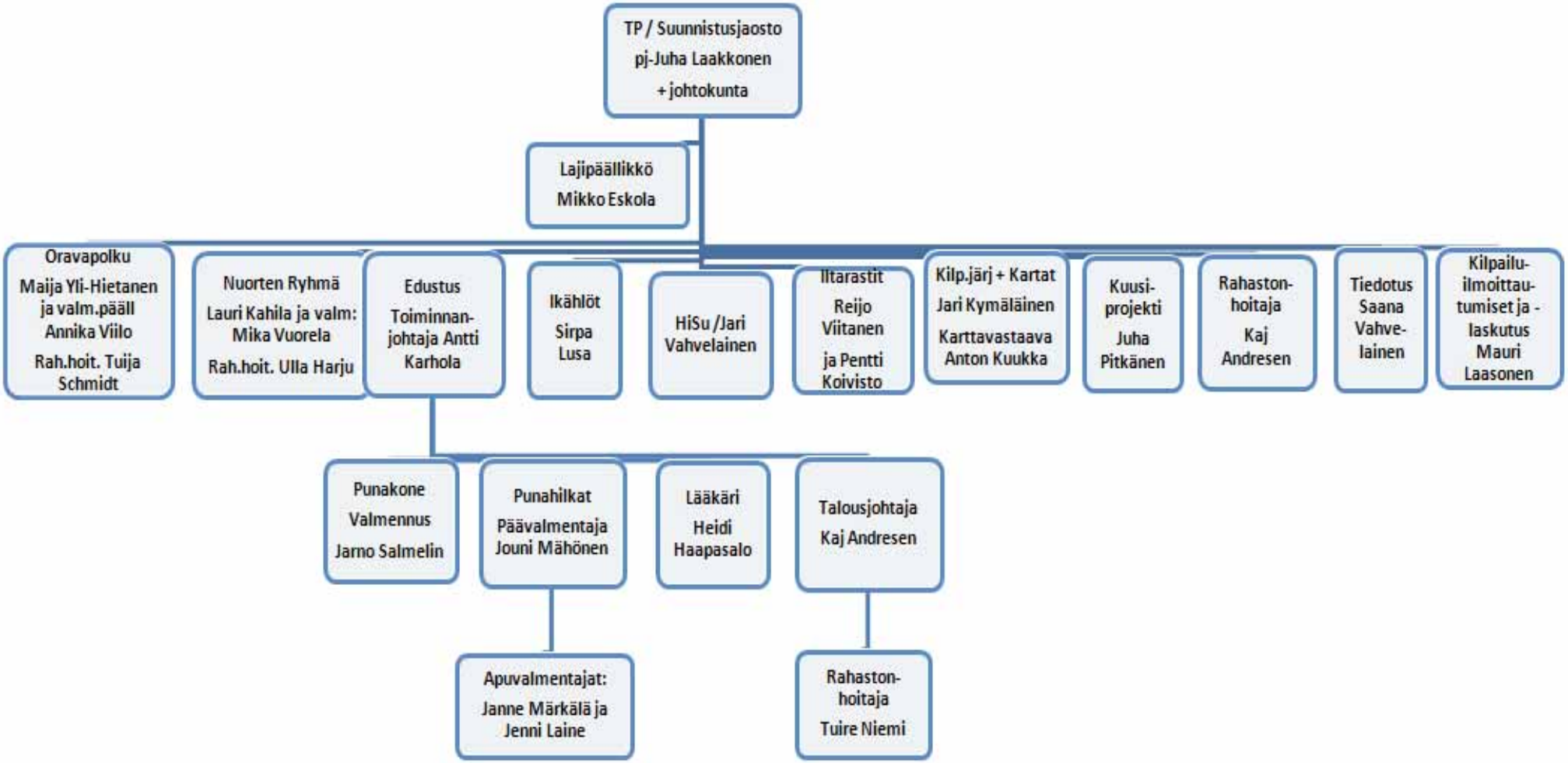

Päivän Pyrintöläinen

Pauline Vadurel

Teksti:
Mikko Haikonen

Halokeenin toimituksen kielilläpuhuja laitettiin selvittämään ranskalaisen vieraamme taustoja.

PV:My english not so great so you have to correct this.(only a little)

MH:Where from French are you from?

PV:Northern France near Lille.

MH:When did you come here(Finland)? When will you leave?

PV:29. August and I leave tomorrow(24.11)

MH:Why did you come to Tampere? What do you study and where?

PV:It was because of my school. I had to make a choice between Mikkeli and Tampere. I study physiotherapy at TAMK

MH:Why did you become and exchange student?

PV:Because I wanted to travel and discover other cultures… I don't know

MH:How long have you orienteered? What other sports have you done?

PV:I began 4 years a go. I have done gymnastics and I continue playing tennis.

MH:What's the difference between our orienteering cultures?

PV:I think there are lots of young people and their parents who just come to watch them. The night orienteering championships. And a lot of good maps. We have just this team of ours.
MH:What did you expect here? and how did it out?

PV:For orienteering i wanted to discover new maps as I had heard that scandinavian maps are very hard and very good. I wanted to improve. Well see it when I come home. For the erasmus just wanted to discover Finland and meet new people.

MH:What is the best orienteering terrain in Finland you have been to?

PV:The best or the hardest? I think i spent lot of time in the Finnish championships relay forest. And I enjoyed the night championships and also all the maps were really good.

MH:Will you miss any finnish things? What?

PV:I will miss the training and all the people here as you have been very nice to me. I will miss rice thing(Karjalanpiirakka, kiitokset Ellulle tämän selvittämisestä) and the potato one.

HALOKIILASSA

NR JOHTOPORRAS

Haastattelijana toimii niin ikään NR:n toimintaan lupautunut toimittaja
M.Haikonen

HM:Esittele itsesi?

LK:Lauri Kahila 21-vuotias suunnistusintoilija Tampereen Pappilasta. Tällä hetkellä viimeistelen varusmiespalvelustani Vekaranjärvellä.

MV:Mika Vuorela, toistaiseksi suunnistan suht aktiivisesti sarjassa H45.
Aikalailla on/off -tyylillä etenen kaikessa, se mikä kiinnostaa olen in ja mikä
ei iske olen out. Kompromissit ei ole vahvuuteni:)
Jos joku on helppoa, tuskin
kiinnostaa kovinkaan kauaa.

HM:Kerro hieman suunnistus/urheilutaustasi?

MV:6-vuotiaan paini! Oravapolkuikäisenä oli koripallo, lätkä ja futis lajeina.
Sitten oli muutama vuosi sekalaista höntsäilyä, ei mitään säännöllistä urheilua.
Noin 16 iässä näin läheltä mitä moottoripyörällä kilvanajo on. Ei tarttenut
kahta kertaa miettiä. Kymmenen vuotta meni sormet rasvassa ja savessa

matkojen fanitus ja tulihan
vedonlyönnin voittokin. Kuten tarkka lukija voi huomata mitään juoksu- tai
hiihtotaustaa ei minulta löydy. Eikä suunnistusurakaan ole kovin pitkä. Tosin
lihaskestävyys on aina kestänyt vertailun omassa ikäluokassa, kiitos lukuisten
kuntopiirien enduroajoilta. Normitreenihän oli noin 3 kertaa UKK per kerta,
näitä muutama viikossa + ajotreenit.

LK:Suunnistuksen aloitin 9 vuotiaana Pyrinnön Oravapolkukoulussa. Vanhemmat
teki hyvän ratkaisun ja vei sinne kun olin ihan pienestä pitäen kiinnostunut kartoista
ja muutenkin innokas seikkailemaan metsissä.
Alkuun suunnistuskin oli lähinnä sitä
metsässä seikkailua. Hämeen alueen kisoissa tuli käytyä, mutta keskittyminen siellä meni
enemmän johonkin muuhun kuin suoritukseen.
Joskus 13-vuotiaana innostuin tosissaan
kilpailemisesta ja junnu vuodet tuli koluttua lähes kaikki kisat ja leirit mitä ohjelmaan
sai mahtumaan. Meillä oli nuorten ryhmässä hyvä porukka, joka myöskin innosti
harrastamaan ja harjoittelemaan. Sm-kisoissa paras sijoitus on henkilökohtaisissa kolmasti
13. ja viestissä pari kertaa neljäs. Muista lajeista jalkapalloa pelasin alakouluikäisenä ja
hiihtäminen on ollut aina lähellä sydäntä. Kaikenlaisia pallopelejä on aina tullut pelailtua
kavereiden ja velipojan kanssa.

HM:Mikä sai sinut lähtemään NR:n toimintaan?

LK:En enää voinut jatkaa jäsenenä niin piti hypätä vetopuolelle. Kun Esa kysyi hommaan
niin ei tarvinnut paljon miettiä vaan suostuin heti.
(mies ei kuitenkaan tiennyt joutuvansa
päävetäjäksi toim. huom)

MV:Pyrintö on hyvä seura ja toivottavasti tulevaisuudessa vielä
parempi, jos mahdollista. Olen aloittanut suunnis-

tuksen kohtuullisessa
suunnistusperiferiassa Lappeenrannassa. Siellä pienet seurat taistelee
keskenään rajallisista resursseista. On kiva olla mukana suunnistuksen
mekassa Tampereella. On ihan turha valittaa täällä toimintaa, kun on
nähnyt mitä se voi olla. Jos tuntuu ettei homma natsaa, niin on paras käydä
katsomassa peiliin. Täällä on kaikki, oma tekeminen ratkaisee! Niin ja tuleehan
tässä itsekin tehtyä jotain.

HM:Mitä uutta tuot mukanasi nuorten ryhmään?

MV:Toivottavasti enemmänkin jotain vanhaa:) Retro-old school meininki
kunniaan ja kikkailu pois. 90% harjoittelusta on kuitenkin toteutettavissa ilman
mitään gadgettejä. Asenne ratkaisee, ei välineet. Oma toive on, että nuoret
suunnistajat uskaltavat testata omia rajojaan entistä rohkeammin. Niin kauan
kuin kello käy on mahdollisuus...

LK:Kun olen kuulunut nuorten ryhmään jo 7 vuotta ja taidan olla nykyisistä jäsenistä
toimittajan ohella pisimpään ryhmän toiminnassa pyörinyt naama, niin varmaan aika
vähän. No ehkä vetopuolelle sellaista nuoruuden intoa, kun olen vähän edellisiä vetäjiä
nuorempi.

HM:Suosikki harjoitus?

MV:Niitä on paljon. Lihaskestävyysharjoitteet, mäkivedot, pitkät
maastolenkit jne. Mutta hienointa lienee, kun kevättalvella aamulla lähtee
hangelle suunnistamaan ja huomaan puolen tunnin jälkeen, ettei hanki enää
kanna. Siinä sitten nauttii kolme varttia polveen asti yltävässä hangessa:)

LK:Yöreeni yhteislähdöllä kunnon mies miestä vastaan meiningillä. Olen sen verran
kilpailuhenkinen että näihin sytyn aina.

HM:-Aiotko laittaa nuoret tekemään sen?

LK:Mikahan sen päättää mutta eiköhän niitä jokunen saada ohjelmaan

MV:Osallistun itsekin mielelläni keväthangilla tai -hangessa juoksuun.
Toivotaan sopivia kelejä!

Miten IRMA toimii?

Saana Vahvelainen

Suunnistuksen
IRMA-PALVELU

Yleisön pyynnöstä toimituskuntamme päätti ottaa selvää siitä, miten uusi IRMA-järjestelmä toimii. Toimituskunta tavoitti TP:n IRMA:n käytön koekaniinit Lammikon ja Laasonen Saariselän hiihtoleiriltä.

HM: Mikä IRMA oikein on?

L&L: IRMA (Ilmoittautumis-, Ranki -ja MAksamisjärjestelmä) on suunnistusliiton uusi verkkopalvelu kilpailu- ja rankitiedoista. Sen kautta maksetaan lisenssi ja ilmoittaudutaan kilpailuihin. Ohjelma vahtii myös, että vain lisenssin maksaneet voivat kilpailla.

HM: Onko pakko opetella uusi järjestelmä?

L&L: Tietokonemaailmassa yhden ohjelman elinikä on noin 4 vuotta. Pyrintöläismiesten tekemän ja ylläpitämän Verkkovihkon kanssa on eletty jo yli 10 vuotta. Ympäristöt, vaatimukset ja tarpeet muuttuvat, jolloin ohjelmia on koko ajan päivitettävä. Jossain vaiheessa päivitys ei enää kannata, vaan on tehtävä kokonaan uusi tehokkaampi ja uusia tarpeita toteuttava ohjelma. Tietokoneen käyttäjän on aina aika-ajoin vain otettava itseään niskasta kiinni sen verran, että opettelee uuden ohjelman tai ohjelmaversion käytön. Uutuuksien myötä monet asiat myös helpottuvat - maailma menee eteenpäin.

HM: Mitä hyötyä IRMAsta on?

L&L: Onhan siinä käyttäjälle paljon lisää tietoa kilpailuista. Viestejä varten järjestelmän toiminnot ovat vielä kehityksen alla, mutta esimerkiksi viestiin voi ilmoittaa halukkuuden erillisellä toiminnolla.

Seuran kannalta toivomme IRMAn vähentävän talkoolaisten työtä, kun tiedot ovat keskitetysti yhdessä paikassa. Tämä koskee sekä sisäistä viestintää että kilpailuilmoittautumiseen liittyvää maksurumbaa. Onkin tärkeää, että kaikki suunnistajat päivittäisivät puhelinnumero- ja sähköpostitietonsa järjestelmään. Kisamaksuista ei enää tarvitse ylläpitää erillisiä seuran tietokantoja, vaan kaikki tiedot tallentuvat IRMAan. Lisäksi merkittävää apua tulee myös kilpailunjärjestäjille, kun kilpailunjärjestäjä saa 'imaistua' ilmoittautumiset eräpäivänä itselleen samassa vakiomuodossa ja lisäksi kisajärjestäjä näkee jo etukäteen ilmoittautumisten määrän kertymisen IRMAan.

HM: Keitä IRMA koskee?

L&L: Se koskee ihan kaikkia, jotka ovat mukana seuran toiminnassa ja haluavat osallistua kilpailuihin. Myös ilmoittautuminen seuran omiin tapahtumiin siirretään myös IRMAan. Jokaisella pienimmälläkin oravalla on oma käyttäjätunnus ja salasana. Käyttäjätunnuksena käytetään lisenssinumeroa. Lisenssinumero annetaan myös käyttäjille, jotka eivät maksa varsinaista lisenssimaksua.

HM: Voiko joku muu käyttää IRMAa puolestani?

L&L: Jokaisella on henkilökohtainen salasana. Mutta tietenkään ainakaan pienimmiltä ei voi edellyttää täysin itsenäistä käyttöä. Seuran pääkäyttäjä voi antaa kelle tahansa oikeuden ilmoittaa myös muita seuran jäseniä kilpailuihin ja tapahtumiin (esim perheenjäsenet). 'Käyttöpalvelua' seuran puolesta ei ole, joten henkilökohtaiset suhteet oikeuksien haltijoihin on ainoa konsti pyytää palveluja. Ja kuten edellä mainittiin, henkilökohtaiset yhteystiedot pitää päivittää IRMAan, jotta seuran työ laskutusten kanssa mahdollistuu ja helpottuu.

HM: Miten pääsee alkuun?

L&L: Olemme laatineet ohjeet vasta-alkajille, joilla pääsee hyvin alkuun. Ohjeet löytyvät Pyrinnön keskustelupalstalta ja myös kohdasta 'Toiminnot'=>IRMA-ohjeet. Järjestelmä kehittyy vielä ja ohjeet sen mukana. Kannattaa välillä tarkistaa, onko versio päivittynyt. Ohjeita on tehty pienellä porukalla ja parannusehdotukset ovat toivottavia.

IRMAan pääsee TP:n nettisivujen kohdasta Toiminta=>IRMA tai suoraan Suunnistusliiton sivuilta.

HM: Onko asialla kiire?

L&L: Järjestelmä oli ensimmäisen kerran todellisessa käytössä 03.12.2011 järjestetyissä Ensilumen Hiihtosuunnistuskisoissa. Vaikka pieniä virheitä ohjelmasta löytyikin, ilmoittautumiset sujuivat hyvin. Hienosti sujuivat myös itse kisat. IRMA on käytössä kaikissa kisoissa tästä eteenpäin. Vaikka hisua ei uskaltautuisi kokeilemaankaan, ainakin rastiviikkojen ensimmäiset maksukynnykset menevät kiinni jo vuoden vaihteen tienoilla. Tätä kirjoitettaessa ilmoittautumisia ei rastiviikoille ole avattu, mutta avattaneen piakkoin!

HM: tarvitsevatko nekin IRMAa, jotka eivät kilpaile?

Myös asutilausten deadlinet ovat perinteisesti jo tammikuun lopulla/helmikuun alussa. Myös esimerkiksi Jukolahalukkuudet, leiri-ilmoittautumiset ja muut sisäiset tapahtumat tullaan siirtämään IRMAan. Joten rohkea rokan syö, mut pyrintöläiset käyttää IRMAa!

Kilpailuihin ilmoittautumiseksi täytyy lisenssi olla maksettuna. Sen sijaan sisäisiin tapahtumiin (mm asutilaukset ja leiri-ilmot) lisenssin ei tarvitse olla maksettuna, mutta käyttäjätunnus (=lisenssi) pitää olla vanhastaan olemassa/ pitää perustaa.

Lisätietoja IRMAsta saa TP:n tai liiton IRMA-ohjeita tutkimalla, kysymällä joko kavereilta tai pääkäyttäjiltä, joita ovat Mauri Laasonen (mauri.laasonen@tut.fi), Mikko Eskola (mikkoeskola@kolumbus.fi) ja Ari Virekunnas (ari.virekunnas@kolumbus.fi).

***

EmiTag

Ensilumen Hiihtosuunnistuskisoissa oli ensimmäistä kertaa Suomessa käytössä uusi leimausjärjestelmä EmiTag. Uuden järjestelmän avulla rastin vieressä (50 cm) käynti riittää, eikä kosketus tarvita. Itse asiassa kosketus ei ole edes suotavaa. Tämä käytännön läheinen tieto saatiin Sonja Laasoselta, joka yrittäessään sujahtaa vauhdilla rastin ali, löikin päänsä 300 grammaa painavaan, lähettimenä toimivaan metallimötikkään, joka on piilotettu lipun sisään. EmiTag -järjestelmä on hieno varsinkin hiihtosuunnistuksessa, jossa suksien kanssa normaali leimaaminen on hankalaa – monenlaisia leimasimessa roikkumistapauksia on nähty. Tämä TouchFree –systeemi on käytössä tänä vuonna ainakin muutamassa SM-hisussa. Kesäkäyttöön uutta leimausjärjestelmää ei oteta, koska vanhaa kalustoa on maa väärällään.

Kuvassa veljekset Kahila musisoimassa Saariselällä.

Lenkkimusaa

Sininen ylivoima: Suunnistusrapin pioneeri

Mikko Haikonen

Tänä syksynä on kuulunut kummia. Huhuja suunnistuksesta räppäävästä kokoonpanosta alkoi kantautumaan Halokeenin toimitukseen joskus syksyn 25-Mannaa edeltävillä viikoilla. Hieman skeptisenä toimittajamme suunnisti paluulaivan kansilla etsien huhuttua keikkahyttiä. Paikka löytyikin sopivasti ennen keikan alkua, vaikkakin yleisökapasiteetti hytissä oli ylitetty jo muutamaan kertaan. Pari ensimmäistä vetoa toimittaja kuunteli tiukalla rokkipoliisi asenteella kädet puuskassa, mutta bändin energia vakuutti varsin nopeasti ja toimittajan oli pakko tunkea muun massan keskelle tarkastamaan mistä tässä on oikein kyse.

Halokeenin toimitus otti Ylivoiman miehet haastatteluun.

MH:Aivan aluksi voisitte ihan itse luonnehtia mikä Sininen Ylivoima oikein on
ja mistä yhtyeessä on oikein kyse?

SY:Sinininen Ylivoima on Suomenkielisen suunnistusrapin ainoa ja johtava yhtye joka koostuu kahdesta henkilöstä, Savonlinnalaisesta Zbynekistä (Olavin Rasti) ja Tamperelaisesta Shinysta (Lappeen Riento). Yhtyeessä on kyse hauskanpidosta ja rakkaudesta suunnistukseen.

MH:Mikä on yhtyeen aikaisempi musiikillinen tausta?

Shiny: Erinäisissä karaokebaareissa on tullu vedettyä ralli jos toinenkin, mutta muuta historiaa ei juurikan ole. Ensikosketus rap-musiikkiin 2009 Portugalin leirin leiribiisillä.

Zbynek: Musiikkin parissa vuodesta 2001 alkaen sisältäen niin hevibändejä kuin teknomusiikkia. Rap-musiikkia eri aliaksilla vuodesta 2003 alkaen ja vuonna 2006 julkaistu soololevy ja vuonna 2007 julkaistu netti-EP. Keikkoja takana muutamia , lähinnä pienissä tapahtumissa.

MH:Entä suunnistus tausta?

Shiny: Takana 24 vuotta Lappeen Riennossa, nuorten sarjoista haalittuna 1 plaku ja KLL kisoista muutamia mitaleita (suunnistus ja hs yhteenlaskettuna)

Zbynek: 90-luvun loppupuolella Vehkalahdella aloitettu, nuorten sarjoista ei minkäänlaista menestystä, eikä meriittejä siis ole ampumasuunnistusta lukuunottamatta. 2008-2011 Lappeen Riennossa samalla kaavalla ja kaudesta 2012 eteenpäin Olavin Rastissa nousua hakemassa.

MH:Miksi suunnistus rap?

SY:Ylipäätään, jos lähtee tekemään musiikkia, niin sitähän on tietysti mukava tehdä itselle läheisistä lähtökohdista. Suunnistusräppiä ei yksinkertaisesti ollu olemassa ennestään, ja tilausta sille selkeästi oli olemassa. Aihe on molemmille niin läheinen, ettei tekstien kirjoittaminen tuota vaikeuksia ollenkaan.

SY:Käsite sekunda sport jo levyn nimessä herättää mielenkiintoa avatkaa hieman tätä käsitettä?

SY:Sekundasport on Simo Mertasen (LappRi) kehittämä ideologia, jossa ajatuksena on
"mä en laita rahaa vaan itteni likoon". Eli ei siis välitetä vermeistä ja välineistä jotka päällä ja joiden kanssa urheillaan, vaan aina annetaan se 110 % itsestä.

MH:Osasitteko odottaa näinkin suurta suosiota suunnistuspiireissä?

SY:Yllätys oli tosi suuri, ei me alunperin uskottu, että tää juttu leviäisi kaveriporukan ulkopuolelle.
Vastaanotto on ollut äärimmäisen positiitivista, ja aiheuttaa mahtavia viboja. KeparD1:n keikka oli jotain käsittämättömän upeaa, kun jengi vielä osasi
sanatkin ja laulo mukana.

MH:Meneekö suunnistusbiisit taviksilta yli ymmärryksen?

SY:Ei ne välttämättä osaa nähdä sitä kokonaisuutta tän homman takana. Kuitenkin meidän biisit on aika pitkälle sitä mitä vain
suunnistajat itse voivat kokea. Aiheethan tietysti on aika universaaleja, ne on vaan puettu suunnistuksen viitekehykseen.

MH:Millainen työnjako ja mitä työkaluja käytätte musiikin tekemiseen?

SY:Työnjako on yhtyeessä selkeä. Zbynek hommaa taustat ja ainakin edelliselle levylle vastasi aika pitkälle myös aiheiden kasaamisesta. Siinä sitten lähetellään tekstejä
toinen toiselle ja mietitään miten voitaisiin kehittää biisejä eteenpäin. Lopulta sitten marssitaan studioon ja laitetaan biisit purkkiin. Työkaluina meidän puolelta toimii siis kynä,paperi ja tietysti nykypäivänä läppärit.

MH:levystä on otettu jo yksi uusintapainos, paljonko on tähän mennessä mennyt kaupaksi?

SY:Sanotaan vaikka näin, että rutkasti enemmän kun odotettiin.

MH:Milloin seuraava levy tulossa? Mitä muita tulevaisuuden näkymiä?

SY:Eiköhän me ens vuonna saada uus levy ulos. Uutta materiaalia työstetään jatkuvasti, ja se tulee olemaan vähintään yhtä
tiukkaa tavaraa kuin esikoislevyn biisit, ehkä jopa kovempaakin! Muuten meillä työt ja opiskelut jatkuvat kuten tähänkin asti.

Lukijakilpailu – Suunnistusbiisejä

Nyt, kun maailma on saanut Sinisestä Ylivoimasta ensimmäisen suunnistuksesta räppäävän yhtyeen, Halokeeni haluaa tietää kappaleita joiden sanoituksissa jollain tavalla mainitaan tai voidaan tulkita mainittavan jotakin suunnistukseen liittyvää. Pitäen kuitenkin tulkinnat suhteellisen suorina, yltiökryptisistä teksteistä kiskaistut omat tulkinnat hylätään lähes varmasti.
Voittaja arvotaan kaikkien eniten toimittajaa tyydyttävien vastausten kesken, ja palkintona on Sinisen Ylivoiman Sekundasporttii-levy(vieläpä loppuunmyyty 1.painos). Vastaukset pyydetään lähettämään Halokeenin sähköpostiosoitteeseen halokeenimagazine@gmail.com. Laita viestin aiheeksi "Suunnistus biisit". Kirjoita viestiin kappale(mielellään useita), sen esittäjän missä kohtaa kappaletta kyseinen lyriikan pätkä sijaitsee(jos ei koko kappale). Jos viittaus ei ole suora niin tulkintasi. Seuraavassa numerossa julkaistaan lista vastauksista. Suunnistus biisit -kilpailu aloittaa suunnistusjaoston 80-vuotisjuhlavuoden kunniaksi kilpailusarjan. Juhlavuoden jokaisessa numerossa on uusi kilpailu.

Mikko Haikonen

PYRINTÖ

89

Piilolinssit OSTA 4, MAKSA 3!

Tarjous koskee linssien 30 tai 90 kappaleen pakkauksia ja on voimassa 31.5.2012 asti.
Ei muita alennuksia.

Elämä on näkemisen arvoinen
www.silmaasema.fi

SILMÄASEMA

NG LI

Hertz

Saarioinen

www.medisport.fi

MEDISPORT OY

Kaukajärven lääkärikeskus ja Pispalan lääkäriasema

- Yleislääketiede
- Fysioterapia
- Urheilulääketiede
- Työterveyshuolto

Kaukajärven lääkärikeskus
Keskisenkatu 5
33710 Tampere
03 3143 8100

Pispalan lääkäriasema
Pispalan valtatie 2U
33250 Tampere
03 3142 0100

noname

JOHN DEERE

HYDAC

Komponentit
Järjestelmät
Ratkaisut

- teollisuuteen
- koneenrakennukseen
- luotettavasti ja ammattitaidolla

HYDAC OY Kisällintie 5, 01730 Vantaa Puh: 010 773 7100 Fax: 010 773 7120 Email: hydac@hydac.fi Internet: www.hydac.fi

INTERSPORT®
Shops for Winners

Tampereen Pyrinnön Suunnistusjaoston 80-v Juhlavuoden Startti

SeuranmestaruusSprint Su 1.1.2012 klo 16
Koukkuniemen vanhainkodilla koko seuralle

Kilpailukutsu ja ohjeet

Kisakeskus: Koukkuniemen vanhainkodin piha-alue, osoite Rauhaniementie 19, Tre.
Parkki: Vanhainkodin parkkipaikka (Mikonpäivän Suunnistuksen lähtöpaikan luona).

Alustavat matkat:
- *** H16-80 2.0 km, 15 rastia.**
- *** D16-80 1.8 km, 13 rastia.**
- *** H/D 12-14 1.5 km, 11 rastia.**
- *** H/D 8-10 1.0 km, 8 rastia (saattaja sallittu).**
- *** H/D 0-6 0.4 km, 6 rastia (saattaja sallittu).**

Lähtöön matkaa 0.2 km (kahdella lyhimmällä radalla 50m).
Lähdöt klo 16.00-17.00 Iltarastityyliin.

Kartta: 8/2011 (Anton Kuukka), 1:4000 sprinttikartta.
Oma emit, karttamuovi ja kartanlukuvalo mukaan.
Kenkäsuositus: nastari (nastalenkkareilla/jopa lenkkareillakin pärjää).
Maasto: nurmikkoa, polkuja, katuja sekä maastoa.
Kaksi lyhyintä rataa pelkkää puistoa (lenkkareilla pärjää hyvin ja jopa ilman lisävaloa).

Toimihenkilöt:
- *** Kartantekijä: Anton Kuukka**
- *** Rtm: Lammikko**
- *** Kilp.joht: Lammikko**
- *** Ajanotto: xxx**
- *** Tiedustelut: Lammikko, 0400-568693**
- *** Buffetti: Dorikset ja makkaranpaistaja Simo**

Lisäinfot ja tarkennukset TP:n www-sivulla.

Juhlavuoden startin kunniaksi myös makkaraa, mehua ym!

Tervetuloa 80-v Juhlavuoden Avaukseen!

On se hienoa harrastaa hisua,
tuota jaloa lajia jossa tarvitaan sisua.

Se tunne kun lintulaudan päälleen laittaa,
Vaikka vähän flussaa pukkaa ei mikään mua haittaa.

Vastassa on porukkaa kovaa,
selostaja tuskin meille voittoa povaa.

Koville äijille lyödään gepsiä selkään,
itse en niihin kuulu mutta ketään en pelkää.

Jo koittaa startti,
osuudessa kestää vartti.

Maajoukkuemiehen perään ryntään,
kuitenkin kaadun ja jään perälle kyntään.

Rasteja pummaan ja sijoitus on toivoton,
metsässä ajattelin: hisu perseestä on.

Loppu kuitenkin hyvin menee enkä ole viimeinen,
Maalissa tuuletan ja ajattelen,
mitään parempaa kuin hisu, tiedä en.

Eno

Halokeeni Magazine
Ja tossu kulkee!